

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้อง

2.1.1 ข้อมูลเกี่ยวกับคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยสยาม

มหาวิทยาลัยสยาม เป็นสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งหนึ่งในสังกัดคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) มีปณิธานในการจัดการศึกษาคือ มหาวิทยาลัยมุ่งมั่นจัดการศึกษา เพื่อพัฒนาคน ให้เป็นผู้ใช้ปัญญาในการดำรงชีวิต และมีความเป็นเลิศในวิชาการและวิชาชีพ และมีวิสัยทัศน์ คือ มหาวิทยาลัยสยามเป็นหนึ่งในสถาบันการศึกษาชั้นนำที่ได้รับการยอมรับในระดับสากล รวมทั้งมีวัตถุประสงค์หลัก 5 ประการคือ

1. ผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับในระดับสากล
2. สร้างงานวิจัยและนวัตกรรมเพื่อความก้าวหน้าทางวิชาการ
3. เผยแพร่และให้บริการวิชาการแก่ชุมชน รวมทั้งจัดกิจกรรมและให้ความร่วมมือกับหน่วยงานต่างๆ ตามความเหมาะสม
4. ปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมและทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติ รวมทั้งยอมรับในความหลากหลายของวัฒนธรรม
5. สร้างระบบและกลไกที่มีประสิทธิภาพในการประกันคุณภาพการศึกษา (คู่มือนักศึกษาและหลักสูตร มหาวิทยาลัยสยาม 2550-2551)

ในส่วนของคณะบริหารธุรกิจ ก็มีปณิธานที่สอดคล้องกับปณิธานของมหาวิทยาลัยสยาม และได้จัดการศึกษาโดยแบ่งเป็น 7 สาขาวิชา ใน 2 หลักสูตร คือ ปริญญาตรีหลักสูตร 4 ปี และหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี ในปีการศึกษา 2551 มีจำนวนนักศึกษาจำแนกตามสาขาวิชา ดังนี้

ชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 (ยังไม่เลือกสาขาวิชา)	จำนวน	976	คน
นักศึกษาที่เลือกสาขาวิชาดังนี้			
สาขาวิชาการบัญชี	จำนวน	497	คน
สาขาวิชาการเงินและการธนาคาร	จำนวน	108	คน
สาขาวิชาการตลาด	จำนวน	346	คน
สาขาวิชาการจัดการทั่วไป	จำนวน	231	คน
สาขาวิชาการคอมพิวเตอร์ธุรกิจ	จำนวน	929	คน
สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม	จำนวน	52	คน

สาขาวิชาการจัดการธุรกิจระหว่างประเทศ

จำนวน 218 คน

รวมทั้งสิ้น 3,357 คน

2.1.2 ทฤษฎีและแนวความคิดเกี่ยวกับภาวะการมีงานทำของแรงงาน

การมีงานทำของแรงงานมักขึ้นอยู่กับภาวะเศรษฐกิจของประเทศเป็นสำคัญ ซึ่งทฤษฎีที่อธิบายภาวะคุณภาพของเศรษฐกิจ มี 2 สำนักใหญ่ๆ คือ สำนักคลาสสิก และสำนักเคนส์เซียน

1. แนวคิดของสำนักคลาสสิก คือ เชื่อมั่นว่ากลไกตลาดสามารถปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ได้อย่างรวดเร็ว ระบบเศรษฐกิจจึงมีคุณภาพและมีการจ้างงานเต็มที่เสมอ ทั้งนี้โดยมีสมมติฐานว่า อัตราค่าจ้างและราคาสินค้าไม่คงที่ อาจเปลี่ยนแปลงขึ้นลงได้ ฉะนั้นหากระบบเศรษฐกิจมีการว่างงานซึ่งเกิดจากอุปสงค์มวลรวมน้อยกว่าอุปทานมวลรวม ราคาสินค้าจะปรับตัวลดลงและกลับสู่ภาวะการจ้างงานเต็มที่ (วันรักษ์ มิ่งมณีนาคนิ, 2539:82)

นักเศรษฐศาสตร์สำนักคลาสสิก สมมติให้ตลาดสินค้าและตลาดแรงงานเป็นตลาดแข่งขันสมบูรณ์ ธุรกิจต้องยอมรับราคาสินค้าและบริการที่กำหนดโดยตลาดที่ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ เพื่อให้ได้กำไรสูงสุด ธุรกิจจึงปรับเปลี่ยนปริมาณการผลิตให้เหมาะสมที่สุด ซึ่งในระยะสั้นปริมาณการผลิตที่ธุรกิจได้รับขึ้นอยู่กับจำนวนแรงงานที่ใช้ในการผลิต จึงอาจกล่าวได้ว่าในระยะสั้นการตัดสินใจเกี่ยวกับปริมาณการผลิตและจำนวนแรงงานเป็นสิ่งเดียวกัน ส่วนในด้านของอุปทานแรงงาน สำนักคลาสสิกเชื่อว่า แรงงานจะเลือกสัดส่วนของเวลาทำงานที่ก่อให้เกิดรายได้กับเวลาพักผ่อนที่ไม่มีรายได้ในสัดส่วนที่ทำให้มีอรรถประโยชน์สูงสุด ดังนั้นคุณภาพในตลาดแรงงานจะสอดคล้องกับระดับการจ้างงานเต็มที่ ณ ระดับค่าจ้างที่แท้จริงระดับใดระดับหนึ่ง เนื่องจากค่าจ้างที่เป็นตัวเงินและราคาสามารถเปลี่ยนแปลงได้อย่างเสรี

2. แนวคิดของสำนักเคนส์เซียน คือเชื่อว่าระบบเศรษฐกิจไม่สามารถปรับตัวได้โดยกลไกราคา รัฐบาลจำเป็นต้องเข้ามามีบทบาทในทางเศรษฐกิจ ดังนั้นระบบเศรษฐกิจจึงอาจมีคุณภาพได้แม้มีการว่างงาน (วันรักษ์ มิ่งมณีนาคนิ, 2539:82) โดยในด้านอุปสงค์แรงงาน นักเศรษฐศาสตร์สำนักเคนส์เซียนกล่าวว่า ธุรกิจจะจ้างแรงงานเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ จนกระทั่งมูลค่าของผลผลิตหน่วยสุดท้ายเท่ากับค่าจ้างในรูปตัวเงินที่ธุรกิจต้องจ่าย และค่าจ้างแรงงานในรูปตัวเงินไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ โดยเฉพาะการลดค่าจ้างแรงงาน เพราะจะเกิดการต่อต้านจากคนงานถ้าราคาสินค้าไม่เปลี่ยนแปลง และที่สำคัญคืออัตราค่าจ้างส่วนใหญ่จะระบุไว้ในสัญญาการจ้างงาน การเปลี่ยนแปลงค่าจ้างแรงงานจึงเป็นไปได้ยาก ส่วนในด้านอุปทาน สำนักเคนส์เซียนเชื่อว่าการตัดสินใจเรื่องจำนวนเวลาทำงานของแรงงานขึ้นอยู่กับค่าจ้างที่เป็นตัวเงิน ดังนั้นคุณภาพในตลาดแรงงานจะอยู่ที่จุดอุปสงค์แรงงานเท่ากับอุปทานแรงงาน ซึ่งอาจจะเป็นระดับที่การจ้างงานเต็มที่หรือไม่ก็ได้

นอกจากนี้ยังมีทฤษฎีเกี่ยวกับการจ้างงานอื่นๆ อีกที่น่าสนใจ เช่น ทฤษฎีดีมานด์และซัพพลายของแรงงาน (Theory of Demand for and Supply of Labor) กล่าวว่าจำนวนผลผลิตและระดับการจ้างงาน มีความสัมพันธ์โดยตรงต่อกัน คือ จำนวนผลผลิตเปลี่ยนแปลงตามระดับการจ้างงาน

อย่างไรก็ตาม ทุกทฤษฎีจะกล่าวถึงแรงงานเต็มเวลาเป็นสำคัญ หรือไม่ก็มองในด้านผลผลิตมวลรวมที่เรียกว่า ผลผลิตประชาชาติมวลรวม (GDP) ยังไม่มีทฤษฎีที่กล่าวถึงการทำงานที่ไม่เต็มเวลาเป็นการเฉพาะเลย แม้ผลผลิตทั้งหมดจะรวมอยู่ใน GDP ด้วยแล้วก็ตาม

2.1.3 ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับการศึกษา

การศึกษาในยุคก่อนจะให้ความสำคัญกับจิตใจหรือร่างกาย กลุ่มที่ให้ความสำคัญกับจิตใจก็พยายามเน้นให้ผู้เรียนฝึกความจำและให้ใช้ความคิด เช่น การท่องจำสูตรคณิตศาสตร์ บทประพันธ์ เป็นต้น ส่วนกลุ่มที่ให้ความสำคัญกับร่างกาย จะเน้นการปฏิบัติได้เห็นของจริงและได้ใช้ประสาททั้งห้า ให้มากที่สุด

อย่างไรก็ตาม ทฤษฎีการศึกษา เป็นการประยุกต์เอาหลักการจากปรัชญาการศึกษาแบบใดแบบหนึ่งหรือหลายๆแบบมาสร้างเป็นทฤษฎีการศึกษาขึ้น ซึ่งทฤษฎีการศึกษาที่นำมาใช้ในประเทศไทยมีหลากหลายทฤษฎี แต่ที่ใช้กันมากมีดังนี้

1. ทฤษฎีการศึกษาพิพัฒนาการนิยม (Progressivism)¹ เป็นทฤษฎีที่ประยุกต์จากปรัชญาการศึกษาสาขาประสบการณ์นิยม และได้ชื่อว่า เป็นหนทางก้าวหน้าไปสู่การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรม หลักการสำคัญของทฤษฎีนี้มีดังนี้

1) การศึกษาคือชีวิต ไม่ใช่การเตรียมตัวเพื่อการดำเนินชีวิต โรงเรียนควรเป็นที่จำลองชีวิตจริงมาให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ทางสังคม ได้ฝึกฝน ค้นคว้า ทดลองและพัฒนาให้ดีขึ้น เพื่อที่จะสามารถดำรงชีพในสังคมได้

2) จัดการศึกษาให้สอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียน โดยถือผู้เรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนการสอน มุ่งให้ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านอารมณ์ ร่างกาย สติปัญญา และสังคม

3) การเรียนการสอนที่เน้นวิธีการแก้ปัญหามากกว่าการเน้นที่เนื้อหาวิชาโดยให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ในการแก้ปัญหาจากชีวิตจริง

4) บทบาทของครูควรเป็นที่ปรึกษามากกว่าการเป็นผู้กำกับการเรียนการสอนหรือเป็นผู้สั่งการ

¹ http://www.wijai48.com/learning_stye/ed_theory.htm December 8,2008: 21.09

5) สถาบันการศึกษาควรส่งเสริมความร่วมมือกันของนักเรียนนักศึกษามากกว่าการแข่งขัน

6) วิถีชีวิตและค่านิยมประชาธิปไตยควรได้รับการเน้นเป็นพิเศษ

2. ทฤษฎีการศึกษาสารัตถนิยม (Conservatism)² ทฤษฎีนี้ได้ชื่อว่าเป็นหนทางแห่งการอนุรักษ์วัฒนธรรมของสังคม ใช้แก่นสาระของสิ่งต่างๆ เป็นแนวทางในการจัดการศึกษา ซึ่งมีหลักการสำคัญคือ

- 1) ผู้เรียนต้องเอาจริงเอาจังในการศึกษา ด้วยการเรียนอย่างมีวินัยและใช้ความพยายามอย่างเต็มที่
- 2) ผู้สอนเป็นศูนย์กลางการเรียนการสอนในขณะที่เด็กก็ต้องการคำแนะนำจากผู้สอน
- 3) หัวใจสำคัญของการเรียนคือการจดจำเนื้อหาวิชา
- 4) สถาบันการศึกษาควรใช้ระเบียบวินัยและการอบรมทางจิตใจเป็นเครื่องมือในการส่งเสริมการเรียนรู้

3. ทฤษฎีการศึกษานิรันตรนิยม (Perennialism)³ ทฤษฎีนี้ได้ชื่อว่าเป็นหนทางที่ย้อนกลับไปสู่วัฒนธรรมอันดีงามในอดีต โดยยึดถือแบบอย่างอันดีงามในอดีตอันเป็นนิรันดร์เป็นแนวทางจัดการศึกษา และมีหลักการดังนี้

- 1) โดยธรรมชาติแล้วมนุษย์เหมือนกันทุกคน ดังนั้นการจัดการศึกษาจึงควรเป็นแบบเดียวกันสำหรับทุกคน
- 2) จุดมุ่งหมายของการศึกษาควรเน้นการพัฒนาความมีเหตุผล การรู้จักคิด รู้จักใช้วิถีทางแห่งปัญญา
- 3) หน้าที่การศึกษาคือ การแสวงหาและนำมาซึ่งความรู้อันเป็นสากลไม่เปลี่ยนแปลง
- 4) การศึกษาเป็นการเตรียมตัวเพื่อการดำรงชีวิต
- 5) การศึกษาควรช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจลักษณะอันเป็นสากลของมนุษย์
- 6) ผู้เรียนควรได้เรียนรู้วิชาพื้นฐานที่สำคัญ

4. ทฤษฎีการศึกษาปฏิรูปนิยม (Reconstructionism)⁴ ทฤษฎีที่เป็นหนทางปฏิรูปเพื่อสร้างวัฒนธรรมใหม่ ยึดถือการศึกษาเพื่อปฏิรูปสังคม โดยอาศัยหลักการของปรัชญาการศึกษาสาขาประสบการณ์นิยม ซึ่งหลักการที่สำคัญคือ

² http://www.wijai48.com/learning_stye/ed_theory.htm December 8,2008: 21.09

³ http://www.wijai48.com/learning_stye/ed_theory.htm December 8,2008: 21.09

⁴ <http://www.ipekrabi.ac.th/Elearning/sutin/unit4.3 doc> December 9,2008:20.15

- 1) วัตถุประสงค์ของการศึกษา คือ การส่งเสริมให้สถาบันการศึกษามีบทบาทในการปฏิรูปสังคม และใช้การศึกษาสร้างสังคมให้มีความเสมอภาคและเป็นธรรม
- 2) การศึกษาต้องส่งเสริมระเบียบสังคมใหม่ ที่สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมปัจจุบัน
- 3) สังคมใหม่เป็นสังคมประชาธิปไตยอย่างแท้จริง ที่มีประชาชนเป็นผู้ควบคุมทรัพยากรและสถาบันต่างๆ
- 4) เพื่อเตรียมเยาวชนให้เป็นผู้ใหญ่ที่ดีในอนาคต สถาบันการศึกษาควรเน้นที่อนาคตมากกว่าปัจจุบัน
- 5) การศึกษาควรอาศัยผลการศึกษาวิจัยด้านพฤติกรรมศาสตร์มากขึ้น
- 6) การศึกษาควรอยู่ภายใต้อิทธิพลของพลังทางสังคม วัฒนธรรม ดังนั้นการศึกษาต้องมุ่งสร้างสังคมนั้นและสังคมให้เกิดขึ้น

นอกจากนี้ยังมีทฤษฎีทางการศึกษาที่น่าสนใจคือ ทฤษฎี Constructionism ที่ยึดหลักให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ โดยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการสร้างผลผลิตทางการศึกษานั้นคือความรู้เกิดจากการสร้างขึ้นของผู้เรียนเอง ดังนั้นการเรียนรู้ที่ดีเกิดจากการที่ผู้เรียนมีโอกาสได้สร้างสรรค์สิ่งต่างๆ ด้วยตนเอง มีโอกาสได้แสวงหาและค้นพบสิ่งใหม่ๆที่ไม่เคยรู้มาก่อนด้วยตนเอง เพื่อผู้เรียนจะได้เคยชินกับการเรียนรู้หาคำตอบด้วยตนเอง ซึ่งแนวคิดนี้ได้สอดคล้องกับทฤษฎี Experimentalism ที่เน้นการเรียนรู้ด้วยประสบการณ์จริง การเรียนภาคทฤษฎีควบคู่กับการฝึกปฏิบัติจริง เช่น การทดลองในห้องปฏิบัติการ การฝึกงาน เป็นต้น

ในหนังสือความรู้เกี่ยวกับสื่อมัลติมีเดีย ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ จะชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของความอยากรู้อยากเห็นในการเรียนรู้ที่นำไปสู่ความสำเร็จ นั่นคือความอยากรู้อยากเห็นเป็นปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้ ซึ่งความอยากรู้อยากเห็นเกิดจากสิ่งเร้า 4 ชนิดคือ ความแปลกใหม่ (novelty) ความซับซ้อน (complexity) ความประหลาดใจ (surprising ness) ความไม่สอดคล้อง (incongruity) ตามแนวคิดทฤษฎีพฤติกรรมนิยม (behavioral theories)

จากแนวคิดและทฤษฎีทางการศึกษาต่างๆ ก็จะนำไปสู่การพัฒนา รูปแบบการศึกษาหรือรูปแบบการเรียนการสอน ซึ่งรองศาสตราจารย์ ดร.ทศนา แคมมณี (2548) ได้จัดแบ่งรูปแบบการเรียนการสอนออกเป็น 5 หมวดหมู่ คือ

1. รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการพัฒนาด้านพุทธิพิสัย (cognitive domain) ที่มุ่งช่วยให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาสาระต่างๆ⁵ เช่น ข้อเท็จจริง เป็นต้น

⁵ ทศนา แคมมณี.รูปแบบการเรียนการสอน:ทางเลือกที่หลากหลาย.จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2548.หน้า 50

2. รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการพัฒนาด้านจิตพิสัย (affective domain) ที่มุ่งช่วยผู้เรียนให้เกิดความรู้สึก เจตคติ ค่านิยม คุณธรรมและจริยธรรมที่พึงประสงค์⁶

3. รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการพัฒนาด้านทักษะพิสัย (psycho-motor domain) ที่มุ่งช่วยพัฒนาความสามารถของผู้เรียนในด้านการปฏิบัติ การกระทำ หรือการแสดงออกต่างๆ⁷

4. รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการพัฒนาด้านทักษะกระบวนการ (process skills) ที่มุ่งพัฒนาทักษะที่เกี่ยวข้องกับวิธีดำเนินการต่างๆ ทั้งกระบวนการทางสติปัญญาและกระบวนการทางสังคม⁸

5. รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการบูรณาการ (integration) ที่พยายามพัฒนาการเรียนรู้ด้านต่างๆของผู้เรียนไปพร้อมๆ กัน โดยใช้การบูรณาการทั้งทางด้านเนื้อหาสาระและวิธีการ⁹

รูปแบบการเรียนการสอนทั้ง 5 แบบดังกล่าวต่างก็มีลักษณะที่เน้นให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เพื่อการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณสมบัติที่พึงประสงค์ของสังคม ซึ่ง ดร.เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2539) ได้อ้างถึงลักษณะสำคัญ 6 ประการของบุคคลที่ได้รับการศึกษาหรือปัญญาชน ที่ พระองค์เจ้ารัชนิ์แจ่มจรัส (น.ม.ส.) บัญญัติขึ้น¹⁰ คือ

1. มีความชำนาญในการใช้ภาษา คือใช้ภาษาได้อย่างเหมาะสม
2. มีความประพฤติดีงาม คือการมีคุณธรรมประจำใจ
3. มีรสนิยมดี คือการรู้จักกาลเทศ
4. มีวิจารณ์ญาณ คือการใคร่ครวญเหตุผลให้ถ่องแท้ก่อนตัดสินใจ
5. ใฝ่รู้ คือการแสวงหาความรู้อยู่เป็นนิจ

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ของการทำงานระหว่างเรียนกับผลการเรียนของนักศึกษา มหาวิทยาลัยสยาม ผู้ทำการวิจัยได้ทำการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

Mortimer, Frinch and Ryu Shanaham Call (1996) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการดื่มแอลกอฮอล์ และใช้สารเสพติดอื่นๆ ของนักศึกษา พบว่า นักศึกษาที่ทำงานระหว่างเรียน (Part time Job) มีโอกาสที่จะดื่มแอลกอฮอล์และใช้สารเสพติดมากกว่านักศึกษาที่ไม่ทำงานระหว่างเรียน

⁶ ทิศนา แจมมณี.รูปแบบการเรียนการสอน:ทางเลือกที่หลากหลาย.จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2548.หน้า 25

⁷ ทิศนา แจมมณี.รูปแบบการเรียนการสอน:ทางเลือกที่หลากหลาย.จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2548.หน้า 34

⁸ ทิศนา แจมมณี.รูปแบบการเรียนการสอน:ทางเลือกที่หลากหลาย.จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2548.หน้า 40

⁹ ทิศนา แจมมณี.รูปแบบการเรียนการสอน:ทางเลือกที่หลากหลาย.จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2548.หน้า 50

¹⁰ เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์.ศึกษิตแห่งศตวรรษที่21:แนวคิดปฏิรูปการศึกษาไทย.ซัคเซสมิเดีย, 2539.หน้า1

The National Research Council and Institute of Medicine (1998) ได้ศึกษาผลกระทบของการทำงานหลังเลิกเรียนต่อวัยรุ่น(นักเรียน)ในสหรัฐอเมริกา พบว่า งานที่นักเรียนทำนั้น ไม่มีความสัมพันธ์กับวิชาที่เรียนใน โรงเรียนคือไม่มีส่วนสนับสนุนวิชาที่เรียนในโรงเรียนเลยและงานนั้นก็ไม่ได้ทำให้นักเรียนมีทักษะที่ดีเพิ่มขึ้น ในการที่จะทำให้เกิดผลดีต่อพวกเขาอนาคตเมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่ นอกจากนั้นแล้วยังพบว่า การขาดเรียนยังแปรผันโดยตรงกับจำนวนชั่วโมงการทำงานด้วย โดยเฉพาะนักเรียนที่ทำงานมากกว่า 30 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ และพบว่าถ้าในวัยเรียน นักเรียนที่ทำงานมากกว่า 30 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ยิ่งมาก โอกาสที่จะเป็นแรงงานที่มีระดับการศึกษาต่ำก็ยิ่งสูง แต่ที่น่าสนใจคือ การศึกษานี้พบว่า ชนิดของงานหรือจำนวนชั่วโมงการทำงานมีผลต่อการทำกรบ้านของนักเรียนน้อยมาก เพราะในสหรัฐอเมริกา มีชั่วโมงการบ้านน้อยมากคือ น้อยกว่า 4 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

อย่างไรก็ตาม การศึกษานี้ยังกล่าวถึงประโยชน์จากการทำงานหลังเลิกเรียนไว้ด้วยคือ ถ้านักเรียนที่ทำงานหลังเลิกเรียน สามารถสร้างความสมดุลชั่วโมงการเรียนกับชั่วโมงการทำงาน โดยการจำกัดชั่วโมงการทำงานให้เหมาะสม จะทำให้นักเรียนมีทักษะในการบริหารเวลา

Kusum Sign (1998) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง การทำงานหลังเลิกเรียนกับผลการเรียนของนักเรียน พบว่า จำนวนชั่วโมงการทำงานมีผลกระทบทางด้านลบอย่างมีนัยสำคัญต่อผลการเรียน

Gerald Oettinger (1999) ได้ศึกษาถึงผลกระทบของการทำงานต่อผลการเรียนของนักเรียน พบว่า การทำงานหลังเลิกเรียนมีผลทำให้ระดับเกรดเฉลี่ย (GPA) ลดลง 0.2 ต่อปี แต่การทำงานภาคฤดูร้อนไม่มีผลเสียต่อการเรียนเลย

Sign and Ozturk (2000) ได้ศึกษาผลกระทบต่อการเรียนด้านต่างๆ อันเนื่องมาจากการทำงานของนักเรียน พบว่า นักเรียนที่ทำงานระหว่างเรียน (part time) มีแนวโน้มที่การลงวิชาเรียนจะไม่เป็นไปตามที่หลักสูตรกำหนด และ การทำงานมากเกินไปจะมีผลลบต่อการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ และ วิชาวิทยาศาสตร์มากกว่าวิชาอื่นๆ

Lewis Loflin ได้ศึกษาผลงานวิจัยเกี่ยวกับผลกระทบในด้านลบของการทำงานระหว่างเรียนต่อผลการเรียนหลายๆงานวิจัย พบว่า นักเรียนที่มีชั่วโมงการทำงานต่อสัปดาห์ยิ่งมากยิ่งมีผลลบต่อผลการเรียนยิ่งมาก เช่นการศึกษาในมลรัฐแคลิฟอร์เนียและวิสคอนซิน 4000 คน นักเรียนที่มีชั่วโมงการทำงานยิ่งมาก ผลการเรียนก็จะตกต่ำยิ่งมาก และยังพบว่า นักเรียนที่ทำงานมากกว่า 20 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ จะใช้ยาเสพติดและดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์มากถึง 33 %

Charlie Naylor(1999)ได้รายงานผลการศึกษาการทำงานของนักเรียนระดับมัธยมในสหรัฐอเมริกา พบว่า ในภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ นักเรียนจะทำงานมากขึ้น นักเรียนที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะปานกลางจะทำงานมากกว่านักเรียนที่มาจากครอบครัวที่ยากจนหรือร่ำรวยและยังพบว่า นักเรียนที่ทำงานมากกว่า 15 – 20 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ผลการเรียนจะไม่ประสบผลสำเร็จมากนัก

กรรฐิมา ศิริภิญโญกิจ (2007) ได้ศึกษาวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศของผู้เรียน ที่ปรากฏในฐานข้อมูลบทคัดย่อปริญญานิพนธ์(PQDT)ปี 2544 -2549 พบว่าปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้ พบว่า เจตคติของผู้เรียน ระดับความสามารถ เพศ อายุ ระดับการศึกษา คะแนนของผู้เรียน จำนวนปีที่เรียนภาษา การสนับสนุนจากผู้ปกครอง การบริหารงานของสถานศึกษา ความยากของการเรียนรู้ภาษาพื้นฐานครอบครัว ประสบการณ์การเรียนรู้ภาษามาก่อนวัฒนธรรม และ ความคุ้นเคยกับการเรียนในอังกฤษการติดต่อสื่อสารต่อคนที่พูดอังกฤษเป็นภาษาหลัก การชมเชยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่น่าสนใจ มีผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน

ดารา พงษ์สมบุรณ์ (2006) ได้ศึกษาปัญหาการทำงานบางเวลาของนิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาจำนวน 6 สถาบัน กลุ่มตัวอย่าง 400 คนผลการศึกษาพบว่า ปัญหาการทำงานบางเวลาของนิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาอยู่ในระดับ ปานกลางถึงมาก คือ ปัญหาการไม่สนใจการเรียน ความสามารถในการเรียนลดลง ผลการเรียนต่ำลง สุขภาพร่างกายและจิตใจตกต่ำลง มีเพื่อนน้อยลง ขาดโอกาสในการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย และมีเวลาอยู่กับครอบครัวน้อยลง สาเหตุสำคัญที่ทำให้ต้องทำงานบางเวลามาจาก ค่าใช้จ่ายไม่เพียงพอกับรายได้ที่ได้รับจากบิดามารดา หรือจากเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษา ส่วนปัญหาและอุปสรรคในการทำงานบางเวลาในสถานที่ทำงาน เป็นปัญหาระดับปานกลาง ที่พบมากที่สุด คือเวลาในการทำงานบางเวลาไม่เพียงพอ ชั่วโมงการทำงานไม่สอดคล้องและไม่เอื้อกับตารางเรียน มีเวลาพักผ่อนน้อยเกินไป นิสิตนักศึกษามีความต้องการที่จะให้สถาบันการศึกษาของตนให้ การสนับสนุนปัจจัยต่างๆ เพื่อให้การทำงานบางเวลาดำเนินไปด้วยดี ปราศจากปัญหาอุปสรรค โดยเสนอให้มีคะแนนประสบการณ์ในการทำงานบางเวลา ข้อดีในการทำงานบางเวลาของนิสิตนักศึกษา พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุดคือ ทำให้มีรายได้เพิ่มขึ้นมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น พึ่งพาตนเองได้ มีความภาคภูมิใจและเป็นการพัฒนางานอาชีพ

David Malcolm¹¹ (2008) เขียนบทความเกี่ยวกับการทำงานระหว่างเรียน(part-time jobs-a mainstay of student life)ว่าการทำงานบางเวลาระหว่างเรียนเป็นสิ่งเกื้อหนุนของชีวิตนักศึกษาโดยมีนักศึกษาอย่างน้อยครึ่งหนึ่งที่ทำงานบางเวลาระหว่างเรียนในช่วงวันธรรมดาและจะมีจำนวนมากขึ้นในวันหยุด ซึ่ง 70 เปอร์เซนต์ ของนักศึกษากลุ่มนี้ บอกว่า การทำงานบางเวลาระหว่างเรียนทำให้มีรายได้พอจุนจุนรายจ่ายในชีวิตประจำวันอย่างไรก็ตาม จำนวนชั่วโมงการทำงานบางเวลาระหว่างเรียนที่สูง จะมีความสัมพันธ์ด้านลบกับผลการเรียนหรือระดับการศึกษา นั่นคืออาจทำให้นักศึกษาที่ทำงานบางเวลาระหว่างเรียนต้องจบการศึกษาในระดับที่ต่ำลง

¹¹ David Malcolm. *Part-time jobs-a mainstay of student life*. Timesonline, August 13, 2008